L’Educació i la DANA

written by Paula Cañaveras | 4 de November de 2025



En el mateix context del caos que els mitjans estan reflectint estos dies, s’invisibilitza l’extraordinari paper que va exercir l’educació durant els dies de la DANA. **Les escoles van demostrar ser molt més que centres educatius**: es van convertir en espais privilegiats per a gestionar l’emergència i cuidar les seues comunitats. Són les institucions que millor coneixen al seu alumnat, a les famílies i al professorat i, per tant, les millor preparades per a actuar amb rapidesa i empatia.

Un article publicat en una de les revistes científiques que saben combinar l’excel·lència amb la rapidesa (i per això publiquen en elles premis Nobel) i firmat per un equip liderat per la professora Esther Roca, de la **Universitat de València**, relata com, durant eixos dies, equips docents i persones investigadores es van posar a la feina. Eixes 18 escoles, basant-se en la seua llarga experiència prèvia en l’aplicació d’actuacions educatives d’èxit, i en l’excel·lència de la seua actuació durant la pandèmia de la COVID, van aconseguir aplicar durant la DANA, de forma molt urgent, **mesures inspirades en actuacions davant catàstrofes naturals** que havien demostrat resultats positius en investigacions prèvies.

El treball conjunt entre investigació i pràctica educativa va permetre, sobre eixa base, desenrotllar **actuacions** que van facilitar el suport, la recuperació i la regeneració

del teixit social i emocional de les comunitats escolars.

Entre les primeres mesures, va destacar el **mapatge de les comunitats educatives**, incloent-hi alumnat, professorat i famílies. Este procés va permetre conéixer amb precisió la situació de cada persona i atendre les necessitats de la forma més justa i eficaç possible.

Algunes escoles van quedar completament arrasades, situades en la denominada "zona zero"; unes altres van tindre famílies afectades de manera parcial; i moltes més, tot i que no havien patit danys directes, **es van mobilitzar per a oferir suport i recursos. La solidaritat va sorgir des de tots els racons**: donacions d'aliments i béns de primera necessitat, xarxes d'ajuda impulsades pel propi alumnat, **i fins i tot cartes de suport que acompanyaven als paquets enviats a les zones més afectades**.

Una altra de les actuacions essencials va ser **mantindre connectades a les comunitats**, especialment a la infància. No es tractava només d'atendre les necessitats físiques i emocionals, sinó també de **preservar un espai segur de relació i aprenentatge**.

Les **tertúlies literàries dialògiques, que ja s'havien estat realitzant durant anys**, es van potenciar durant la DANA i van oferir un entorn en el qual xiquets i xiquetes van poder retrobar-se amb les seues amistats, compartir preocupacions i continuar aprenent junts enmig de l'adversitat.

Com ja s'ha publicat en este mateix mitjà, **l'educació va exercir un paper crucial en la transformació social després de la catàstrofe**. Professors, famílies, alumnat i investigadors, amb ideologies diverses, van treballar braç a braç amb un objectiu comú: superar la situació i protegir les persones més vulnerables, especialment **la infància i**

els qui presenten diversitat funcional.

Esta experiència demostra que **centrar les actuacions en evidències científiques i unir esforços des de la diversitat** va ser la clau per a aconseguir una resposta ràpida, humana i efectiva davant la DANA. Una vegada més, l'educació ha mostrat el seu poder per a **reconstruir, protegir i transformar comunitats senceres**.

Imatge: unsplash